

Warszawa, dnia 1.03.1999

NOTATKA

w sprawie organizacji prac legislacyjnych rządu (pion legislacyjny)
w związku z reformą Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

1. W związku z pracami nad reformą aparatu administracyjnego obsługującego centrum rządu zachodzi pilna konieczność usprawnienia prac legislacyjnych rządu. Należy wprowadzić rozwiązania systemowe, które pozwolą na sprawną realizację kompetencji i zadań rządu oraz Prezesa Rady Ministrów.

2. W sferze działalności legislacyjnej należy podjąć prace rozpoczęte przez Min. Kazimierz Barczyka, które zwieńczone zostały wypracowaniem koncepcji i założeń Centrum Legislacyjnego Rządu. Pożądanym jest aby autorowi tych koncepcji powierzyć prace nad ich wprowadzeniem w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3. Szczególnego podkreślenia wymagają następujące kwestie:

a. Premier kieruje pracami rządu i poszczególnych ministrów. To właśnie Premier ponosi najbardziej zindywidualizowaną odpowiedzialność polityczną za politykę rządu i jego ministrów. Wymaga to wyposażenia Premiera w instrumenty umożliwiające sprawne i skuteczne rządzenie w państwie prawa.

b. Inicjatywy polityczne dla ich skuteczności wymagają wsparcia legislacyjnego. Rządowe służby legislacyjne (departamenty prawne poszczególnych ministerstw, Departament Legislacyjny Rządu) nie są w stanie skutecznie realizować zadań w tym obszarze. Konieczne jest wyodrębnienie zespołu prawników (szczególnie

legislatorów) pracujących w „centrum rządu”, którzy będą w stanie politycznym inicjatywom Premiera i Rady Ministrów oraz wynikającym z umowy koalicyjnej nadać formę aktów prawnych. Instrumentem takim jest projektowane Centrum Legislacyjne Rządu.

c. Na potrzebę powołania Centrum Legislacyjnego Rządu w jednoznacznie pozytywnych opiniach dla przygotowanych projektów zwróciły uwagę: Rada Legislacyjna przy Prezesie Rady Ministrów, Komitet Społeczny Rady Ministrów, środowiska samorządów prawniczych oraz Przewodniczący Sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (Komisja przygotowuje zresztą dezyderat w tej sprawie). Powołanie CLR przewidują dokumenty programowe rządu w tym Założenia Polityki Społeczno-Gospodarczej na 1999. Projekt był przedstawiany Prezesowi Rady Ministrów przez Min. Kazimierza Barczyka oraz Prof. Andrzeja Zolla - Przewodniczącemu Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów

4. Prace nad nową organizacją Kancelarii Prezesa Rady Ministrów muszą uwzględniać potrzebę zapewnienia rządowi i Premierowi realnych instrumentów rządzenia. Centrum Legislacyjne Rządu stanowi bardzo dobrą formę realizacji tego zapotrzebowania.

5. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż założenia Centrum Legislacyjnego Rządu wraz z niezbędnymi projektami aktów prawnych Szefa KPRM są przygotowane i uzgodnione międzyresortowo od połowy 1998 roku.

6. Po 1.01.99 Polska została zdecentralizowana. Po 1.04.99 wraz z wejściem w życie ustawy o działach administracji rządowej istnieją przesłanki normatywne do odejścia od resortowej organizacji administracji centralnej. Wymaga to koncentracji prac legislacyjnych w ramach aparatu władzy wykonawczej a to właśnie jest głównym założeniem powołania Centrum Legislacyjnego Rządu.

7. Dotychczasowa praktyka pozwala na wyodrębnienie najważniejszych funkcji jakie pełnić winna obsługa prawna centrum rządu. Jest to:

A/ bieżące opiniowanie prac legislacyjnych agend rządowych (wykonywane aktualnie przez Departament Legislacyjny Rządu),

B/ koordynacja prac legislacyjnych Rady Ministrów i stałych komitetów rządowych (w części realizowane przez Sekretarza Rady Ministrów i sekretarzy stałych komitetów rządowych),

C/ tworzenie projektów nowych aktów prawnych (rozproszone resortowo).

Istnieje potrzeba organizacyjnego połączenia tych obszarów działań w ramach pionu legislacyjnego KPRM (w tym Centrum Legislacyjne Rządu) z jednoczesnym nadzorem politycznym sprawowanym przez Premiera za pośrednictwem sekretarza stanu w KPRM.

Nowy projekt organizacji KPRM przewiduje powołanie pionu legislacyjnego kierowanego przez sekretarza stanu.

Krzysztof Bercyk